

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.558 van 14 februari 2002
in de zaak A. 66.204/VII-13.514.**

In zake : de gemeente LUBBEEK,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. HENDRICKX,
kantoor houdende te BIERBEEK,
Tiensesteenweg 5

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente LUBBEEK op 2 november 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 24 augustus 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het beroep ingediend door de b.v.b.a. L. WILLEM, namens Luc BOLLAERT, tegen de beslissing van 22 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek houdende weigering van vergunning aan Luc BOLLAERT voor het uitbreiden van een veehouderij, gelegen Drogenhof 12 te 3210 Lubbeek, wordt ingewilligd, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 11 december 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. MELOTTE die, loco advocaat J. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Luc BOLLAERTS baat een veehouderij uit te Lubbeek, Drogenbos 12.

Hij beschikt hiervoor over de volgende vergunningen, alle verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek bij wijze van aktename :

- op 8 april 1977 voor het houden van 31 runderen en vier varkens gedurende een termijn tot 8 april 2007;
- op 19 december 1990 voor de opslag van 140 m³ mest en 15 ton kunstmest gedurende een termijn tot 1 september 2001;
- op 18 maart 1992 voor de opslag van 300 m³ drijfmest gedurende een termijn tot 1 september 2001;
- op 1 september 1993 voor een aantal rubrieken inzake opslag van afvalolie, van gassen, inrichting voor de behandeling van gassen en stalling van voertuigen.

1.2. Op 12 januari 1995 vraagt Luc BOLLAERTS een milieuvergunning klasse 2 voor de verandering van zijn inrichting door uitbreiding met 465 mestkalveren en 850 m³ mestopslag, tot een totaal van 496 mestkalveren (geen runderen meer) en 1.150 m³ mestopslag, en door vervanging van de zes bestaande mazouttanks door twee nieuwe.

Tijdens het openbaar onderzoek worden elf schriftelijke bezwaren ingediend.

De in eerste aanleg verstrekte adviezen zijn gunstig.

Met een besluit van 22 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek wordt de gevraagde vergunning geweigerd, in essentie omdat het om een industriële uitbating in plaats van een landbouwactiviteit zou gaan, welke uitbating voor overdreven reuk- en geluidshinder zou zorgen en omdat het specifiek beroep van de aanvrager akkerbouwer in plaats van veehouder zou zijn.

1.3. Met een op 25 april 1995 ter post aangetekend schrijven tekent de architectenvennootschap L. WILLEM namens Luc BOLLAERTS administratief beroep aan tegen voormeld weigeringsbesluit.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verstrekt :

- het bestuur milieuvergunningen op 2 juni 1995 : gunstig voor de gevraagde inrichting;
- de Vlaamse Landmaatschappij op 29 mei 1995 : gunstig voor de gevraagde inrichting;
- de provinciale milieuvergunningscommissie op 10 augustus 1995 : gunstig voor de gevraagde inrichting.

1.4. Met het thans bestreden besluit van 24 augustus 1995 wordt het administratief beroep gegrond verklaard en wordt de gevraagde vergunning aan Luc BOLLAERTS verleend voor een termijn lopend tot 1 september 2011.

Dit besluit steunt voornamelijk op de volgende motivering :

“Gestelde aanspraken in het beroepschrift :

- 1) de aanvraag betreft hier de uitbreiding van een gemengd landbouwbedrijf, waarbij gestreefd wordt naar milieuvriendelijke technieken;
- 2) de huidige bedrijfsgebouwen voldoen niet meer aan huidige normen en daarom wordt gestreefd naar een nieuwe inplanting achteraan het bedrijf, verder verwijderd van de straat en verder weg van de omliggende bebouwing;
- 3) geen gevaar voor ongedierte, reuk- en geluidshinder;
- 4) geen waardevermindering voor de omliggende vreemde eigendommen en gronden;

Evaluatie van de aanspraken van het beroepschrift :

1. geurhinder wordt grotendeels voorkomen door gebruik te maken van milieukokers met verticale uitstoot boven de nok van het dak;
2. de stallen zijn voldoende geïsoleerd om geluidshinder te voorkomen;
3. de aangevraagde inrichting zal ingeplant worden achter de bestaande boerderij op een minder hinderlijke plaats waardoor de afstand tot het landelijke woongebied vergroot;
4. waardevermindering van de omliggende vreemde eigendommen valt buiten de Vlareem-reglementering;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan deels is gelegen in een landelijk woongebied (bestaande gebouwen) en deels in een agrarisch gebied (de 2 voorziene mestkalverenstallen);

Overwegende dat daarnaast de inrichting op een afstand van 1.900 m van een gewoon woongebied en 1.500 m van een woonuitbreidingsgebied ligt; dat binnen een straal van 100 m zich 6 woningen bevinden en de inrichting planologisch verenigbaar is met de omgeving;

Overwegende dat met de aanvraag in eerste aanleg de exploitant een milieuvergunning beoogde te bekomen voor de herlokalisering en de uitbreiding van een bestaand gemengd landbouwbedrijf; dat de 2 nieuwe mestkalverenstallen met een totale bezetting van 496 dieren zullen ingeplant worden achter de bestaande boerderij, op circa 90 m van de straat en in een agrarische zone; dat de oude boerderij in een landelijke woonzone ligt; dat de bestaande stallen (waarin 31 runderen en 4 varkens) worden omgebouwd tot loods zodat er geen dieren meer zullen gehouden worden; dat volgens de huidige gehanteerde technische criteria er voor dit type bedrijven geen specifieke afstandsregels t.o.v. hindergevoelige gebieden gelden; dat om mogelijke reukhinder t.o.v. de landelijke woonzone te beperken de stallen zullen voorzien worden van milieuventilatiekokers; dat rekening houdend met de bedrijfsgrootte de meteorologische omstandigheden en de ligging van het bedrijf op bepaalde ogenblikken enige geurhinder kan optreden voor enkele woonhuizen in de onmiddellijke omgeving; dat deze woningen allen gelegen zijn in een woongebied met landelijk karakter; dat de frequentie en de intensiteit van de geurhinder eerder beperkt zal zijn en bezwaarlijk als abnormaal kan worden bestempeld voor een woongebied met landelijk karakter; dat de inrichting beschikt over 45 ha grond in eigendom of in pacht, dit is ruim voldoende om alle op het bedrijf geproduceerde mest op een ecologisch verantwoorde wijze af te zetten; dat de inrichting (na uitbreiding) over 1.150 m³ mestopslagcapaciteit beschikt wat overeenkomt met 7 maanden; dat dit voldoende is om het uitrijverbod van 6 maanden te overbruggen en dat wanneer de gepaste vergunningswaarden opgelegd en nageleefd worden, de uitbating kan geschieden zonder overmatige hinder voor de omgeving”;

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie aanvoert dat de vordering onontvankelijk is omdat de verzoekende partij verkeerdelijk Luc BOLLAERTS als tegenpartij heeft aangeduid ;

2.1.2. Overwegende dat het voorschrift van artikel 2 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State tot doel heeft de identificatie van de verwerende partij(en) mogelijk te maken; dat de regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State van inquisitoriale aard is en dat bijgevolg de administratieve overheid die als verwerende partij optreedt niet op straffe van niet-ontvankelijkheid in het verzoekschrift moet vermeld worden; dat het volstaat dat de

Raad van State aan de hand van de in het verzoekschrift vermelde gegevens in staat is om de verwerende partij(en) te identificeren; dat te dezen de verzoekende partij duidelijk aangegeven heeft welk besluit wordt bestreden en welke overheid het heeft genomen, en dat die aanduidingen volstonden om aan de griffie en aan het auditoraat toe te laten de verwerende partij te identificeren, zodat zij kon worden verwittigd en uitgenodigd om de voorgeschreven proceshandelingen te stellen; dat de exceptie bijgevolg wordt verworpen ;

2.2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een tweede exceptie opwerpt, afgeleid uit het gebrek aan “actueel of persoonlijk” belang van de verzoekende partij; dat zij dienaangaande aanvoert dat het niet volstaat dat de verzoekende partij stelt dat zij instaat voor het belang van de gemeente en haar inwoners; dat de verwerende partij verwijst naar arresten van de Raad van State waarin werd aangenomen dat een gemeente niet het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel leed om de schorsing van de tenuitvoerlegging van milieuvergunningen te bekomen; dat zij tenslotte stelt dat uit de middelen blijkt dat de verzoekende partij enkel voorhoudt dat haar eigen beslissing de juiste was;

2.2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij dienaangaande wederantwoordt dat zij opkomt ter verdediging van haar “stedenbouwkundige opvattingen” en “ter vrijwaring van de collectieve, materiële of morele belangen”; dat zij tenslotte nog doet gelden dat telkenmale zich een schadegeval voordoet ten gevolge van de betrokken uitbating, zij gehouden is ter zake tussen te komen, zodat zij ook een “eigen nadeel” lijdt;

2.2.1.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog doet gelden dat de gemeentelijke milieudienst een gunstig advies heeft uitgebracht en dat we in casu niet staan voor een procedure in stedenbouwwzaken; dat zij meent dat de gemeente alleen een “evident belang” zou hebben indien zij zelf een beroep had ingesteld tegen een beslissing van de bestendige deputatie; dat zij vervolgt dat

een “moreel belang” alleen kan aanvaard worden wanneer het zou gaan om een beslissing van de gemeente die hervormd werd door de toezichthoudende overheid;

2.2.2. Overwegende dat het vereiste over een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te beschikken om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling te bekomen, opgelegd door artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, duidelijk te onderscheiden is van het vereiste over een belang te beschikken om een vernietiging van dergelijke rechtshandeling te bekomen, opgelegd door artikel 19 van dezelfde gecoördineerde wetten; dat een overheid die in eerste aanleg een milieuvergunning heeft geweigerd er een persoonlijk belang bij heeft de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de beroepsinstantie die wel de vergunning verleent, wanneer zij meent dat die laatste beslissing haar milieubeleid doorkruist; dat het feit dat in casu de diensten van de verzoekende partij aanvankelijk een gunstig advies hadden verleend, niet ter zake doet, nu die overheid zelf de vergunning in eerste aanleg had geweigerd; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Gegrondheid van het beroep

3.1.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel aanvoert dat het administratief beroep dat tegen haar in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit werd ingesteld, door de verwerende partij onontvankelijk had moeten worden verklaard, omdat het werd ingesteld door de b.v.b.a. L. WILLEM, architectenvennootschap, met zetel te Aalter, en een dergelijke vennootschap niet onder de categorieën valt die beroep kunnen aantekenen, ook niet namens de bouwheer, en die vennootschap bovendien geen belang heeft “in Lubbeek”;

3.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat geen enkele wetsbepaling verbiedt dat een partij zou vertegenwoordigd worden in de procedure inzake vergunningsaanvragen; dat zij voorts doet gelden dat “op geen enkel ogenblik (...) er in dit dossier enige twijfel

over (heeft) bestaan dat het beroep ingediend werd in naam van de bouwheer en exploitant, die trouwens ook persoonlijk de dossiertaks betaalde”;

3.1.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog doet gelden dat “vaststaat” dat de bedoelde architectenvennootschap over geen mandaat noch volmacht beschikt voor het aantekenen van het beroep;

3.1.2. Overwegende dat geen enkele rechtsregel verbiedt dat een vergunningaanvrager zich voor het instellen van een administratief beroep tegen de weigering van zijn aanvraag, laat vertegenwoordigen; dat niet valt in te zien hoe de bedoelde architectenvennootschap, zonder daartoe daadwerkelijk door de aanvrager gemandateerd te zijn, het bewuste administratief beroep zou hebben kunnen indienen; dat de verzoekende partij geen rechtsregel aanduidt die zou inhouden dat bij de beroepsakte een stuk moest worden gevoegd waarin de aanvrager aan de bedoelde vennootschap de opdracht geeft hem te vertegenwoordigen; dat de verzoekende partij niet betwist -en in redelijkheid ook niet kan betwisten- dat de persoon namens wie het administratief beroep werd ingesteld, als vergunningaanvrager, daartoe het vereiste belang had; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar tweede middel aanvoert dat “de bouwaanvraag ... enkel en alleen aangevraagd werd door ... BOLLAERTS Luc”, daar waar de betrokken percelen mede eigendom zijn van diens echtgenote, zodat de aanvraag eveneens door deze laatste moest gedaan worden; dat zij vervolgt dat de milieuaanvraag geschorst is “zolang dat de bouwaanvraag niet definitief is”, zodat “de milieuaanvraag ... niet kan toegekend worden”;

3.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat het middel “niets te maken heeft met de milieuvergunning”;

3.2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog aanvoert dat het “duidelijk is dat een mede-eigenaar niet gerechtigd is om een eigendom waarvan hij niet de integrale rechten bezit, dermate te belasten dat de rechten van de andere eigenaar(s) in het gedrang komen”;

3.2.2. Overwegende dat in het middel niet wordt uiteengezet hoe uit het feit dat een bouwaanvraag gebeurlijk ten onrechte enkel door één der mede-eigenaars werd ingediend, zou kunnen voortvloeien dat “de milieuaanvraag (...) niet kan toegekend worden”; dat bijzonderlijk niet wordt geargumenteed waarom “de bouwaanvraag niet definitief is”, noch wordt aangegeven wat dit met de intrinsieke wettigheid van het bestreden besluit te maken heeft; dat het middel derhalve onontvankelijk is;

3.3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar derde middel aanvoert dat de “zorgvuldigheidsplicht” is geschonden; dat zij ter adstructie van het middel de redenen -zie punt 1.2 hierboven- opgeeft die er haar hebben toe genoopt in eerste aanleg de vergunningsaanvraag af te wijzen, en aldus tot de conclusie komt dat zij haar beslissing “volledig terecht” heeft genomen, en dat deze “moet behouden blijven”;

3.3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord onder meer opmerkt dat de verzoekende partij eenvoudig vooropstelt dat haar eigen in eerste aanleg genomen beslissing terecht genomen werd;

3.3.2. Overwegende dat het niet volstaat dat de verzoekende partij haar beweegredenen voor het nemen van haar beslissing in eerste aanleg herhaalt, en aldus poogt aan te tonen dat haar beslissing terecht was genomen, om te kunnen besluiten dat de verwerende partij bij het nemen van het bestreden besluit de “zorgvuldigheidsplicht” heeft overtreden; dat, zelfs indien die beweegredenen correct zouden zijn, en de in eerste aanleg genomen beslissing inderdaad terecht zou zijn genomen, dit op zichzelf geenszins impliceert dat de verwerende partij bij het

nemen van haar bestreden beslissing niet zorgvuldig is opgetreden; dat het proces dat hier gevoerd moet worden niet dat is van de in eerste aanleg genomen collegebeslissing, maar wel dat van het bestreden deputatiebesluit; dat het middel, zoals het in het verzoekschrift is geformuleerd, dienaangaande geen argumenten bevat; dat dit euvel niet in latere procedurestukken kan ongedaan gemaakt worden; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien februari tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.